

Wirtualna wystawa „Oblicza samotności w kulturze”

Można już oglądać przygotowaną przez pracowników Biblioteki Jagiellońskiej stałą wystawę on-line: „Oblicza samotności w kulturze”.

Wystawę przygotowali pracownicy BJ na przestrzeni dwóch lat. Jej premierę i ostateczny wirtualny charakter wymusiła pandemia. Twórcy wystawy świadomi są, że świat poprzez jej przebieg zmienił optykę dyskursu samotniczego. Nic już nie jest jak było dawniej. Dlatego pytanie o samotność jest współcześnie niewątpliwie bardziej aktualne niż jeszcze rok temu. I taka jest ta wystawa: zobaczycie, jak samotność zdziera z ludzi godność, popycha albo odstręcza od miłości, jak poprzez nią usiłuje się nawiązać kontakt z Transcendencją, jak społecznicy poprzez instytucje i nowe technologie poświęcają swoje życie by inni nie byli sami, jak sportowcy testują w warunkach skrajnych swoje ciało, jak artyści szukają w samotności pokładów własnej kreatywności. Przy złożonym charakterze przedsięwzięcia, autorzy mają jednak świadomość, że temat należy zasygnalizować. Robią to wyraziście i świadomie – pora rozpocząć samotniczą dyskusję. Prócz wystawy zaprezentowany jest panel dyskusyjny naukowców zajmujących się tą tematyką, film dokumentalny o samotności i katalog objaśniający specyfikę przedsięwzięcia.

Organizator: Biblioteka Jagiellońska

Kontakt: dr Bartłomiej Gapiński - kurator wystawy

Witryna internetowa: <https://wystawy.bj.uj.edu.pl/samotnosc>



To nie jedyna wystawa oferowana przez Bibliotekę Jagiellońską.

Zachęcam do odwiedzenia stron biblioteki gdzie znajdziecie też takie wystawy jak;



Wystawa "Iluminacja - obrazowanie w książce" z cyklu "Wokół książki"

Witryna internetowa: <https://wystawy.bj.uj.edu.pl/iluminacja>

Jej pomysłodawczyni i kuratorka – dr hab. Teresa B. Frodyma, nieustrudzenie dba o to, by przybliżyć i upowszechniać odbiorcom problemy, jakie z tą istniejącą od zarania wieków formą słowa pisanego są związane oraz promować współczesnych artystów, którzy, w różny plastycznie i projektowo sposób, wypowiadają się w dyscyplinach twórczości związanych z wydawnictwami książkowymi. Iluminowanie, czyli ozdabianie książek rękopiśmiennych tradycją swą sięga czasów średniowiecza. To stosowany wówczas sposób ręcznego upiększania książek, dokumentów, manuskryptów i inkunabułów, nadający im rangę dzieła sztuki.

Obok kunsztownie kaligrafowanego tekstu pojawiały się więc ozdobne linie, inicjały, rysunki, malarskie miniatury, zagospodarowane dekoracyjnie marginesy, barwione pergaminy i dużo złotych elementów. Wszystko wykonywane ręcznie przez skrupulatnych i niezmiernie uzdolnionych mnichów, których status społeczny sprowadzał do rangi rzemieślników.

Zwyczaj ilustrowania książek stosowany jest również we współczesnym edytorstwie, zwłaszcza w tzw. książce artystycznej. Oczywiście w zupełnie inny sposób, dostosowany do obecnie panującej estetyki, możliwości technicznych i materiałowych oraz liczby nakładu.

27 artystów z różnych dziedzin sztuk pięknych (malarstwa, rzeźby, grafiki, fotografii, działań multimedialnych, etc.) zostało zaproszonych do zinterpretowania tego tematu w swoich pracach, które nie ograniczają się tylko do „kart książek”, ale wychodzą poza ich ramy. Wyobrażenia pozwala na śmiałą interpretację pojęcia iluminacja, a różnorodność pól działalności twórczej ma mocniej pokazać wieloznaczność pojęcia iluminacja. Czy można tu mówić o kontynuacji dziedzictwa starych mistrzów? Czy raczej należy uznać, że zdobienie uległo dewaluacji czy może jest pojmowane bardziej abstrakcyjnie, a nie ilustracyjnie, estetycznie? Czy ma raczej oddziaływać na nasz umysł, zmusić do interpretacji, refleksji czy tylko wzbudzić doznania estetyczne?

Zestawienie tych prac z oryginalnymi, średniowiecznymi księgami, zachowanymi w zbiorach Biblioteki Jagiellońskiej jest ciekawym zderzeniem i porównaniem twórczej myśli artystów, których życie i działalność dzielą setki lat dziejów historycznych i związanych z nimi dziejów istnienia i przeobrażeń książki.